

SZEGEDI TÖRVÉNYSZÉK
6726 Szeged, Fő fasor 16-20.
6701 Szeged, Pf.: 408. Tel.: 06-62-795-010

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	III / 592 - 1 / 2022
Erkezett:	2022 M Á R C 0 9 .
Példány:	Kezelőiroda:
Melléklet:	db

101.K.701.461/2020/35.

A Szegedi Törvényszék [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED] ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat elleni közigazgatási perében meghozta a következő

v é g z é s t:

A bíróság az eljárást felfüggeszti.

A bíróság az Alkotmánybíróságnál kezdeményezi az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény (a továbbiakban: új Art.) 271. § (1) bekezdésének az Alkotmánybíróság 2/2022. (II. 10.) AB határozata (alkotmánybírósági ügyszám: III/3839/2021., a továbbiakban: Abh.) alapján alaptörvény-ellenessé nyilvánított és megsemmisített „és a megismételt” szövegrészének a Szegedi Törvényszék előtt 101.K.701.461/2020. ügyszám alatt folyamatban lévő perében történő alkalmazási tilalmának elrendelését.

E végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

- [1] A bíróság az Alkotmánybíróságnál hivatalból kezdeményezi az Abh. alapján alaptörvény-ellenessé nyilvánított és megsemmisített jogszabályhely, az új Art. 2022. február 10-ig hatályos 271. § (1) bekezdésének „és a megismételt” szövegrésze jelen ügyben való alkalmazásának kizárását Magyarország Alaptörvénye (a továbbiakban: Alaptörvény) 24. cikk (2) bekezdésének b) pontja, az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 25. § (1) bekezdése, a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 32. § c) pontja, 34. § b) pontja alapján alkalmazandó a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 131. § (1), (3) bekezdései alapján.

Tényállás:

- [2] A toll felvásárlásával, feldolgozásával, értékesítésével foglalkozó felperes a magyarországi tollpiac központi szereplője. A perrel érintett 2010. január-június és 2010. november-2011. szeptember közötti időszakban (a továbbiakban: tárgydőszak) mind belföldre, mind pedig külföldre értékesített tollat, az értékesítésekhez ipari tollat, friss, tépett tollat és használt tollat szerzett be.

Elsőfokú határozat

- [3] A Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-budapesti Igazgatósága mint elsőfokú adóhatóság a 2011. december 9-én kelt 11/43/390022/1921 számú és a felperes részére 2011. december 13-án átadott megbízólevél alapján a tárgydőszakra vonatkozóan általános forgalmi adó (a továbbiakban: áfa) adónemben lefolytatott, bevallások utólagos vizsgálatára irányuló ellenőrzés megállapításaira alapozva 2015. október 8-án hozott 3877358959 számú határozatával a felperes terhére 144.785.000,- Ft teljes összegében adóhiánynak minősülő adókülönbötetet állapított meg, 108.588.000,- Ft adóbírságot szabott ki és 46.080.000,- Ft késedelmi pótlékot számított fel, valamint mindezek megfizetésére kötelezte a felperest.
- [4] Az elsőfokú adóhatóság a felperes terhére mindkét adóév vonatkozásában tett megállapításokat, 2010. adóévre 51.838.000,- Ft adóhiánynak minősülő adókülönbötetet állapított meg és ezen összeghez igazította az adóbírságot és a késedelmi pótlékot.
- [5] Az adóhatóság a felperes által beszerzett áru egy részével kapcsolatban azt állapította meg, hogy az valójában nem a felperesnek számlázó vállalkozásoktól származik. Az érintett számlakibocsátók közül hat cég esetében a számlákban szereplő gazdasági esemény a számlákon szereplő felek között létrejött ugyan, de adókijátszási célt szolgált, az adókijátszásról a felperes tudott. Egy számlakibocsátó esetében a számlákban megjelölt gazdasági esemény meg sem valósult.

Első másodfokú határozat

- [6] A felperes fellebbezése folytán eljáró Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága – az alperes jogelődje – a 2015. december 11-én kelt 3144716749 számú határozatával az elsőfokú határozatot a késedelmi kamat tekintetében megváltoztatta, ezt meghaladóan helybenhagyta. A felperes a határozat 2015. december 14-én vette át.

Első ítélet

- [7] A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2018. március 2-án hozott 19.K.30.529/2016/47. számú jogerős ítéletével a másodfokú határozatot új eljárásra kötelezés mellett hatályon kívül helyezte. Ítéletét azzal indokolta, hogy a határozat ellentmondásos: az elsőfokú határozatot az ügy érdemét érintően helybenhagyta, azonban az elsőfokú adóhatóság megállapításaival szemben az adólevonási jog megtagadását – anélkül, hogy az eltérésre döntése rendelkező részében vagy indokolásában utalt volna – arra alapította, hogy egyik számlakibocsátó esetében sem volt „rekonstruálható” a gazdasági esemény számla szerinti megvalósulása, ugyanakkor azt is megállapította, hogy az elsőfokú adóhatóság helytálló tényállásból helytálló következtetést vont le. A határozatban így nem az elsőfokú adóhatóságtól eltérő, hanem két, egymást kizáró tényállás került rögzítésre. Az alperes feladatát az új eljárás

során akként határozta meg, hogy a határozat rendelkező részében rögzítse, hogy az elsőfokú határozat indokolását megváltoztatja, az indokolási részben pedig azt, hogy mely részében nem tartja fenn az elsőfokú adóhatóság által megállapított tényállását, és ilyen tényállást állapít meg helyette (gazdasági esemény egyáltalán nem volt; nem a felek között jött létre az ügylet; vagy a felek között az ügylet létrejött, de adókiájtászás történt).

Második másodfokú határozat

- [8] Az alperes 2018. március 5-én hozott 2234161772 számú határozatával – a késedelmi pótlék összegének csökkentése mellett – az elsőfokú határozatot az indokolási rész megváltoztatása mellett helybenhagyta. Határozatának indokolása korábbi döntésének indokolásához képest mindössze annyiban változott, hogy rögzítette: az elsőfokú határozatban foglaltakkal szemben a megállapítással érintett számlakibocsátók esetében nem bizonyított, hogy valós gazdasági esemény köthető az egyes számlákhoz. Mivel valós gazdasági eseményt egyetlen esetben sem talált kimutathatónak, az elsőfokú határozat indokolását megváltoztatta. A felperes a határozatot 2018. március 7-én vette át.

Második ítélet

- [9] A felperes keresete folytán eljáró Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2018. július 5-én hozott 30.K.30.366/2019/12. számú jogerős ítéletével az alperes határozatát megsemmisítette, és az alperest új eljárásra kötelezte. A döntés indokolása szerint az alperes a megismételt eljárásban csak formálisan tett eleget a bíróság kötelezéseinek, az ítélet kihirdetését követő első munkanapon meghozott határozata nagyrészt szó szerint egyezik az első másodfokú határozattal, nem mutatja be, hogy az elsőfokú adóhatóság által megállapítást mennyiben változtatja meg, valamint továbbra is ellentmondásos és egymást kizáró megállapításokat tartalmaz az ügyletek létrejöttével kapcsolatban. Mindez a határozat semmisségét eredményezi a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 109. § (4) bekezdése és 121. § (1) bekezdés f) pontja alapján.

Felülvizsgálati ítélet

- [10] Az alperes felülvizsgálati kérelme folytán eljáró Kúria a 2020. január 30-án kelt Kfv.V.35.573/2019/7. számú ítéletével a jogerős ítéletet az érdemét érintően hatályában fenntartotta.
- [11] Hangsúlyozta többek között, hogy az első ítélet nem foglalt állást az ügy érdemében, éppen azért helyezte hatályon kívül az alperesi határozatot, mert következetes, egyértelmű hatósági álláspont abból nem volt megállapítható. Mivel az alperes bíróság által hatályon kívül helyezett határozata ellentmondásos volt, és indokolása a megismételt eljárás után is az maradt, az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy az alperes nem tett eleget a bíróság kötelező iránymutatásának, így a keresettel támadott határozat semmis.
- [12] Kifejtette: az az alperes által felülvizsgálati kérelmében hivatkozott körülmény, hogy az adómegállapításhoz való jog elévüléséig csupán 17 nap állt a rendelkezésére, nem mentesítheti az alperest a jogszabályi kötelezettségek teljesítése alól.
- [13] Megállapította ugyanakkor, hogy az elsőfokú bíróság tévesen helyezkedett arra az álláspontra, hogy az alperes jogszerűen folytatta le az eljárást az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII.

törvény (a továbbiakban: régi Art.) és a Ket. szabályai szerint, ezért az ítélet indokolásának az alkalmazandó eljárási jogszabályokra vonatkozó részeit hatályon kívül helyezte.

- [14] Kifejtette, hogy az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 142. §-a 2018. január 1-jével hatályon kívül helyezte a Ket.-et, az adóigazgatási rendtartásról szóló 2017. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Air) 138. §-a pedig a régi Art.-ot. Az Ákr. a 8. § (1) bekezdés c) pontja értelmében az adó- és vámigazgatási eljárásokban nem alkalmazandó. Az Air. 139. §-ban átmeneti rendelkezésként előírta, hogy a törvény rendelkezéseit a hatálybalépését követően indult és a megismételt eljárásokban kell alkalmazni.
- [15] Tekintettel arra, hogy a bíróság a hatályon kívül helyező döntését az alapperben 2018. március 2-án hozta meg, az ítélet alapján az alperesnek a megismételt eljárást az Air. alapján kellett volna lefolytatnia.
- [16] A döntés elvi tartalmaként rögzítette, hogy az adóhatóságnak a bíróság ítélete alapján 2018. január 1-jét követően megismételt eljárást az új eljárási szabályok szerint kell lefolytatnia.

Harmadik másodfokú határozat (alperesi határozat)

- [17] Az alperes a 2020. április 6-án kelt és a felperes részére 2020. április 14-én kézbesített 4327210633 számú – jelen perben támadott – határozatával (a továbbiakban: alperesi határozat) az elsőfokú határozatot a késedelmi pótléokra vonatkozó rendelkezések megváltoztatása mellett helybenhagyta.
- [18] Az alperes az első bírósági ítéletben foglalt, az új eljárásra vonatkozó kötelezésre utalva rögzítette: az elsőfokú határozattól eltérő tényállás nem került megállapításra, az elsőfokú adóhatóság tényállás-tisztázási kötelezettségének eleget tett, a tényállást kellőképpen feltárta.

A felek álláspontja:

A kereseti kérelem

- [19] A felperes az eljárás során az alperes védekezésére tekintettel többször pontosított, kiegészített keresetében az alperesi határozat elsőfokú határozatra kiterjedő hatályú megsemmisítését kérte, többek között arra hivatkozva, hogy az adóhatóság adómegállapításhoz való joga a régi Art. 164. § (1) és (5) bekezdései alapján a határozat keltét megelőzően elévült, ezért az alperes határozatának érdemben történő vizsgálatára nincs lehetőség.
- [20] Kifejtette: a régi Art. 164. § (1) bekezdése szerint az adó megállapításához való jog annak a naptári évnek az utolsó napjától számított 5 év elteltével évül el, amelyben az adóról bevallást, bejelentést kellett volna tenni, illetve bevallás, bejelentés hiányában az adót meg kellett volna fizetni.
- [21] A régi Art. 2012. január 1-jétől hatályos 164. §-ának (13) bekezdése ugyan kimondja, hogy az ott meghatározott esetekben az adómegállapításhoz való jog elévülése 6 hónappal meghosszabbodik, ezt a rendelkezést azonban a régi Art 189. § (2) bekezdésében foglalt átmeneti rendelkezés szerint csak a 2012. január 1-jén vagy azt követően indult eljárásokban kell alkalmazni.

- [22] Tekintettel arra, hogy az adóellenőrzés a megbízólevél felperes részére történt kézbesítésével 2011. december 13-án megindult, jelen ügyben a régi Art. 164. § (13) bekezdése nem alkalmazható.
- [23] Egyrészt vitatta az adóhatóság határozatának bírósági felülvizsgálata esetén az elévülés nyugvásáról rendelkező jogszabályi rendelkezésnek, a régi Art 164. (5) bekezdésének a megismételt eljárásokban hozott határozatok elleni bírósági felülvizsgálat időtartamára is kiterjesztő értelmezését, mivel álláspontja szerint a bírósági ítéleteknek pusztán formálisan eleget tevő újabb és újabb bírósági határozatok bíróság előtti megtámadása az esetleges többszöri nyugvások folytán évekkel meghosszabbítaná az elévülési időt, súlyosan sértené az elévülés intézményével védeni kívánt jogbiztonságot. Számításokkal alátámasztva kimutatta, hogy a régi Art 164. § (5) bekezdésének álláspontja szerint helyes, kizárólag az első bírósági felülvizsgálatra való alkalmazása esetén az adómegállapítási jog valamennyi ellenőrzéssel érintett időszak esetében elévült.
- [24] Másrészt kifejtette, hogy az adómegállapítási jog valamennyi ellenőrzéssel érintett időszak tekintetében legkésőbb 2020 februárjában akkor is elévült, ha a régi Art. 164. § (5) bekezdését akként kellene értelmezni, hogy az a megismételt eljárásokat követően indult bírósági felülvizsgálatokra is alkalmazandó. A második ítélettel szemben benyújtott felülvizsgálati kérelmében ugyanis az alperes rögzítette, hogy a második ítélet 2018. március 2-i jogerőre emelkedését követően mindössze 17 nap állt rendelkezésére, ezt a tényt pedig a felülvizsgálati ítélet megerősítette. Ezzel szemben az első ítélet meghozatala (2018. március 2.) és a második másodfokú határozat jogerőre emelkedése (2018. március 7.) között 4, a felülvizsgálati ítélet jogerőre emelkedése (2020. január 30.) és az alperesi határozat jogerőre emelkedése (2020. április 15.) között 76, összesen 80 nap telt el nyugvással, nem érintve a fentiek szerinti 17 nappal szemben.
- [25] Harmadrészt pedig arra az esetre, ha a bíróság a régi Art. 164. § (5) bekezdését akként értelmezné, hogy az a megismételt eljárásokat követően indult bírósági felülvizsgálatokra is alkalmazandó és az adómegállapításhoz való jog valamennyi ellenőrzéssel érintett időszak tekintetében mégsem évült el, kifejtette, hogy az a 2010. január – június, valamint 2010. novemberi időszak tekintetében akkor is elévült. Az általános 5 éves elévülési idő napokban számolva 1827 nap, amely 2015. december 31-én járt volna le, ezen jogértelmezés mellett az első másodfokú határozat meghozatala és az első ítélet között 810, a második másodfokú határozat meghozatala és a felülvizsgálati ítélet jogerőre emelkedése között 695 nyugvással eltöltött nappal, összesen 1505 nappal meghosszabbodott. Az 5 éves (1827 napos) elévülési időből az elévülés kezdő időpontja (2010. december 31.) és az első másodfokú határozat közzlése (2015. december 14.) között 1809 nap, az első ítélet jogerőre emelkedése (2018. március 2.) és a második másodfokú határozat közzlése (2018. március 7.) között 4 nap, összesen 1813 nap telt el. Minderre figyelemmel az adó megállapításához való jog legkésőbb 2020. február 13-án elévült.
- [26] Az alperes védekezésére reagálva vitatta, hogy a felülvizsgálati ítélet az új Art. szabályainak alkalmazását írta elő (az álláspontja szerint csak az Air. alkalmazására vonatkozott). Az adómegállapításhoz való jog elévülésére az adóeljárás megbízólevél átadásával való megindulásakor hatályos jogszabályi rendelkezések az irányadóak. Az elévülés anyagi jogi jogintézmény, ami szintén az eljárás megindulásakor hatályos rendelkezések alkalmazását teszi szükségessé, az alkalmazandó jogszabály szempontjából releváns jogi tény a megbízólevél átadásának az időpontja.

Az alperes védekezése

- [27] Az alperes a felülvizsgálati ítéletre hivatkozva kifejtette, hogy a megismételt eljárásra az első ítélet időpontjára, 2018. március 2-re tekintettel az új Art. rendelkezéseit kell alkalmazni. Az eljárás megindulásának az időpontja nem irányadó. Márpedig az új Art. 203. § (7) bekezdés c) pontja alapján, tekintettel az az adóhatósági határozat ellen indított közigazgatási perben elrendelt új eljárásra, az adó megállapításához való jog elévülése tizenkét hónappal meghosszabbodott, ezért a felperes tévesen hivatkozott elévülésre.
- [28] Álláspontja szerint az új eljárási szabályok az elévülés időpontját anyagi jogi szempontból meghatározó általános szabályt (5 éves elévülés) nem módosították, a bíróság által elrendelt új eljárásra vonatkozó rendelkezések a bírósági döntések tényleges érvényesülését szolgálják.
- [29] Az alperes nem vitatta, hogy ha az új Art. 2022. február 10-ig hatályos 271. § (1) bekezdését, amely a hatálybelépését követően indult és a megismételt eljárásokra vonatkozóan rendeli alkalmazni az új Art. rendelkezéseit, jelen perben a felülvizsgálati ítéletben foglaltak ellenére mégsem kellene alkalmazni, a 2010. adóév tekintetében az adó megállapításához való jog a régi Art. 164. § (1), (5) bekezdése és 189. § (2) bekezdése alapján elévült.

Az Alaptörvény érintett rendelkezése:

- [30] B) cikk
Magyarország független, demokratikus jogállam.

A sérelmezett jogszabályi rendelkezés

- [31] Új Art. (2018. január 1-jén lépett hatályba)
271. §
(1) E törvény rendelkezéseit a hatálybalépését követően indult és a megismételt eljárásokban kell alkalmazni.

Az Alkotmánybíróság 2/2022. (II. 10.) AB határozata

- [32] Az Alkotmánybíróság a Szegedi Törvényszék 2021. október 4-én kelt 101.K.701.478/2020/29. számú végzése alapján indult eljárásban ugyanazon felek és jelen ügynek a 2010. adóévet érintő része vonatkozásában lényegében azonos tényállás mellett az Abh.-val az új Art. 271. § (1) bekezdésének „és a megismételt” szövegrésze alaptörvény-ellenességét állapította meg, azt megsemmisítette és elrendelte a konkrét ügyben az alkalmazási tilalmat.
- [33] Az alapügyben irányadó tényállás szerint az adóellenőrzés 2011. évben indult és a 2010. adóévet érintette. A többször megismételt eljárásban a közigazgatási per tárgyát – jelen ügghöz hasonlóan – a harmadik másodfokú határozat képezte.
- [34] A régi Art. szabályai alapján az adó megállapításához való jog a harmadik másodfokú határozat kelte előtt akkor is több mint egy hónappal elévült, ha – a felperes jogértelmezésével szemben – az elévülés valamennyi, az adóhatóság határozatainak felülvizsgálatára irányuló bírósági eljárás időtartama alatt nyugodott. A régi Art. szerint az elévülési idő meghosszabbodása nem vonatkozott a felperes ügyére, mert a meghosszabbodást törvénybe iktató szabályt a jogalkotó úgy léptette hatályba, hogy azt csak a módosítás hatálybalépését követően (2012. január 1.)

indult eljárásokban kellett alkalmazni. A felperes ellenőrzése azonban ezt megelőzően, 2011 januárjában kezdődött.

- [35] A Kúria gyakorlatára is tekintettel az új Art. hatályba léptető rendelkezése azonban nem adott lehetőséget olyan törvényértelmezésre, amely lehetővé tette volna a régi Art. elévülésre vonatkozó szabályainak alapügyben való alkalmazását. Az új Art. 271. § (1) bekezdése következtében tehát a Kúria által megerősítetten törvényből fakadó kötelezettség volt az új Art. elévülési rezsímjét kifejezetten az annak részét képező 203. § (7) bekezdés c) pontját alkalmazni, függetlenül attól, hogy az adóigazgatási eljárás a régi Art. időbeli hatálya alatt vette kezdetét. Kizárólag ebből következően az elévülési idő 12 hónappal meghosszabbodott a felperes ügyében, így lehetőséget kapott az adóhatóság a súlyos megállapításokat tartalmazó határozat ismételt meghozatalára.
- [36] Az Alkotmánybíróság az ABh. [55] bekezdésében kifejtette: az alapügyben nem volt vitatott, hogy az adóeljárás 2011. január 27-én indult, és azóta is folyamatban van. Azt sem vitatták, hogy az adóhatóság az eljárás megkezdését megelőző (2010. július-október) időszakra tárt fel törvényt sértést. Az általános 5 éves elévülési idő 2015. december 31-én járt volna le. A bírósági eljárások ideje alatt azonban nyugodott az elévülés, ezért az elévülés legkésőbb 2020. június 10-én következett volna be. 2020. augusztus 6-án csak azért volt lehetősége a másodfokú adóhatóságnak a felperes terhére meghozni a 4319058706 számú határozatot, mert a közel 10 éve folyamatban lévő eljárásban egy olyan szabályt alkalmazott először, ami a törvényt sértés elkövetésekor és az eljárás kezdetekor sem létezett. Bár látszólag ez az új szabály nem visszamenőlegesen lépett hatályba, az adóeljárás megindulásakor érvényes és hatályos anyagi jogi jogkövetkezményt kiváltó elévülési időtartamot a folyamatban lévő eljárásban 12 hónappal meghosszabbította. Ezért az Alkotmánybíróság azt állapította meg, hogy az okozott hátrány visszamenőlegesnek minősül, hiszen egy jóval korábban létrejött tényállásra vonatkozó anyagi jogi szabályt változtattak meg utóbb.
- [37] Az ABh. [59] bekezdése szerint a hátrányt okozó visszaható hatályú jogalkotás tilalma kizárólag az új Art. 271. § (1) bekezdése azon fordulatából következik, amely arról szól, hogy a megismételt eljárásokban is az új Art.-t kell alkalmazni. A sérelmet a törvényi elévülési idő folyamatban lévő, megismételt eljárásokra is kiterjedő meghosszabbítása okozta. E mondatrész alkalmazása nélkül az elévülés meghosszabbodására akkor sem kerül sor, ha a támadott bekezdésben szereplő többi rendelkezés érvényben és hatályban marad.
- [38] Mindezek alapján az Alkotmánybíróság az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése részét képező hátrányt okozó visszaható hatályú jogalkotás tilalmába ütköző normaszövegrészt az Abtv. 41. § (1) bekezdése alapján megsemmisítette, továbbá elrendelte annak az egyedi ügyben való alkalmazási tilalmát. {Abh. [67] bekezdése}
- [39] Az Abh. [63] bekezdése szerint „(...) ha a bíró az előtte folyamatban lévő valamely ügyben azt észleli, hogy a felperes olyan jogi helyzetbe került, mint amilyen a jelen ügyben szerepel, indítványozhatja az alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazásának kizárását az egyedi ügyből. A folyamatban lévő megismételt eljárások közül tehát azokban, amelyekben indokolt, bírói indítvány alapján egyedileg állapítható meg az alkalmazási tilalom.”
- [40] A törvényszék jelen ügyben éppen emiatt terjeszti elő az indítványát.

A bíróság álláspontja az ügy érdemében – az új Art. 271. § (1) bekezdésének „és a megismételt eljárásokban” szövegrésze alkalmazhatósága

- [41] Jelen kezdeményezés a 2010. adóévre vonatkozik.
- [42] A bíróság az Abh. [63] bekezdése alapján vizsgálta az ABh. és a jelen ügy alapjául szolgáló jogi helyzet azonosságát.
- [43] Az adó megállapításához való jog 5 éves (napokban számolva 1827 nap) általános elévülési ideje a 2010. január-június, valamint 2010. novemberi időszak tekintetében 2015. december 31-én járt volna le. Az első másodfokú határozatot a felperessel 2015. december 14-én közzétették, ezért 2015. december 31-én az 5 éves (1827 napos) elévülési időből 17 nap volt még hátra.
- [44] Olyan jogértelmezés mellett, amely szerint az elévülés valamennyi bírósági felülvizsgálat időtartama alatt nyugszik, az első másodfokú határozat meghozatala és az első ítélet között 810, a második másodfokú határozat meghozatala és a felülvizsgálati ítélet jogerőre emelkedése között 695 nyugvással eltöltött nappal, összesen 1505 nappal hosszabbodott meg az elévülés.
- [45] Az adó megállapításához való jog tehát az elévülés 12 hónapos meghosszabbodását lehetővé tevő szabály hiányában 2015. december 31-től számított 1505 napon belül, legkésőbb 2020. február 13-án elévült volna. Az alperes a vitatott határozatát ezzel szemben 2020. április 6-án hozta meg, amelyre kizárólag az új Art. 2022. február 10-ig hatályos 271. § (1) bekezdése teremtett lehetőséget, figyelemmel az új Art. 203. § (7) bekezdés c) pontja alapján.
- [46] Az alperes 16. sorszámú beadványa szerinti számítása kis mértékben eltér a bíróság fenti számításától, ugyanis álláspontja szerint az adó megállapításához való jog elévülése 2020. március 4-ig nyugodott. A bíróság álláspontja szerint azonban ebben az esetben is elévült az adó megállapításához való jog 2020. márciusában, mert az 5 éves elévülési időből még fennmaradó 17 nap az alperesi határozat 2020. április 6-i meghozatalához képest letelt.
- [47] Az alperes a 2021. március 30-i meghallgatáson ezért nyilatkozott úgy, hogy ha az új Art. 271. § (1) bekezdését nem kell alkalmazni, akkor jelen ügyben a régi Art. 164. § (1), (5) bekezdései és 189. § (2) bekezdése alapján a 2010. adóév tekintetében az adó megállapításához való jog elévült. (14. sorszámú jegyzőkönyv 3. o.)
- [48] A felperes jogi helyzete, valamint a visszaható hatály tilalmának sérelme folytán általa szenvedett jogsérelem 2010. adóév vonatkozásában tehát azonos az Abh. alapjául szolgáló ügy szerinti jogi helyzettel és jogsérelemmel.

Záró rész

- [49] A Szegedi Törvényszék a fenti indokok alapján kezdeményezi az új Art. Abh.-val alaptörvényellenesnek nyilvánított és megsemmisített 271. § (1) bekezdése „és a megismételt” szövegrészenek egyedi alkalmazási tilalmának elrendelését. [Abtv. 45. § (4) bekezdése]
- [50] A végzés ellen a Pp. 128. § (5) bekezdése alapján fellebbezésnek nincs helye. A bíróság az adó megállapításához való jog elévülésének nyugvásával kapcsolatban a 29. sorszámú végzésével az Európai Unió Bíróságánál előzetes döntéshozatali eljárást (ügyszám: C-615/21., jelenleg még folyamatban van) kezdeményezett az eljárás felfüggesztése mellett. A Kp. 32. § c) pontja

a Pp. szabályaitól eltérően lehetővé teszi, hogy a bíróság a felfüggesztés tartama alatt is kezdeményezze az Alkotmánybíróság eljárását.

- [51] Az előzetes döntéshozatali eljárás semmilyen formában nincs kihatással a jelen Alkotmánybíróság előtti normakontroll eljárásra, mert az Abh. alapján egyértelműen megállapítható, hogy a 2010. adóév vonatkozásában az adó megállapításához való jog elévült, függetlenül az adó megállapításához való jog elévülése nyugvásának esetleges uniós jogba ütközésétől.

Szeged, 2022. február 23.

Dr. Szabó László s. k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelesítő

Törvény

